

عنوان مقاله:

شناسایی و تحلیل پیشرانهای پیشگیری از جرم در محلات شهری تهران در راستای توسعه امنیت پایدار با استفاده از معادلات ساختاری
فازی؛ مورد پژوهی: منطقه ۱۷ تهران

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره ۱۴، شماره ۴ (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۴۲

نویسندگان:

شهرام سلطانی - دانشجوی دکتری گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

عباس شیخ الاسلامی - دانشیار گروه حقوق و جزا و جرم شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

عبدالرضا اصغری - استادیار، گروه حقوق و جزا و جرم شناسی دانشگاه علوم رضوی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

گسترش روزافزون جمعیت در نقاط شهری کشورهای در حال توسعه به همراه ناکارآمدی برنامه های اجتماعی، اقتصادی و به ویژه عدالت اجتماعی پیامدهایی را به دنبال دارد که افزایش جرایم و بزه کاریها یکی از مهمترین آنها محسوب میشود. به همین دلیل تلاش برای توسعه امنیت پایدار شهری از طریق شناسایی عوامل موثر پیشگیری از جرم و روشهای ارتقاء آن به یکی از چالشهای قراروی برنامه ریزان، مسئولین و محققان رشته های مرتبط با این موضوعات تبدیل شده است. هدف پژوهش حاضر، شناسایی عوامل کلیدی موثر در راستای توسعه امنیت پایدار از طریق مدل پیشگیری از جرم در منطقه ۱۷ شهر تهران میباشد. بر این اساس تعداد ۴۸ زیرمتغیر عوامل اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی، محیطی و نهادی مستخرج از مصاحبه های عمیق (گرنند تئوری) با ۲۵ کارشناس در رشته های قضایی، انتظامی، جامعه شناسی و شهرسازی و تلفیق با ادبیات موجود بر اساس نظرات کارشناسان، شناسایی شد و این عوامل از طریق مدل معادلات ساختاری فازی (میک مک فازی زبانی) و نظرسنجی از ۵۰ متخصص وزندهی شد و سپس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بر اساس نتایج بدست آمده، ۱۰ زیر متغیر بیکاری، توسعه اجتماعی-اقتصادی، فقر و نابرابری، اعتیاد، رضایت از زندگی، آموزش اجتماعی، انسجام خانوادگی، مشارکت اجتماعی، شبکه معابر و دسترسی و آلودگی نور و روشنایی به عنوان عوامل کلیدی در پیشگیری از جرم انتخاب گردیدند.

کلمات کلیدی:

پیشگیری از جرم، توسعه امنیت پایدار، معادلات ساختاری فازی، منطقه ۱۷ تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1755262>

